

19. navadna nedelja, *Mdr 18, 6-9; Heb 11, 1-2. 8-19; Lk 12, 32-48*

1. Obzorje človekovega razmišljanja je navadno zelo ozko, največkrat zavrto le v trenutne okoliščine, prijetne ali obremenjujoče. Božja beseda nam želi obzorje razširiti, pogled usmeriti tudi na področje, ki ga radi odrivamo, na človekovo bivanje po smrti, onkraj groba. Preprosto gre za to, da bi človek sedanje življenje živel tako, da bi z njim "ustvarjal" svojo večnost, ki bo lepa in srečna:

- knjiga Modrosti govori o neminljivosti bivanja, o *neminljivi luči*, ki bo vodila človeške rodove: *po veri* so Abraham, Sara, Jakob zrlj prihodnost, zaupali;

- evangelij opozarja na bogastvo talentov, ki jih Bog daje človeku, in jih je s pogledom naprej, v večnost, treba uporabiti tukaj in zdaj: *blagor služabnikom, ki jih gospod ob svojem prihodu najde čuječe;*

- opozarja na dejstvo, da bo naša večnost taka, kakršno bomo pripravili zdaj: *napravite si mošnje, ki ne ostarijo, zaklad, ki ga molj ne razje, tat ne pride blizu* – kako pomenljiv je povzetek: *kjer je vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce.*

2. Ob teh poudarkih Besede se kar vrste vprašanja:

- kaj si izmojstroval iz svojega življenja zase, kaj tvoje življenje prinaša ljudem okoli tebe, ali jim je v spodbudo, jim je bivanje s teboj prijetno ali morda v breme; kako si uporabil talente, ki ti jih je Bog podaril (nihče ni brez njih!), kako si uporabil dane možnosti v dobro sebi in ljudem okoli tebe;

- Gospod razločno opozarja: *bodite podobni ljudem, ki čakajo, kdaj se njihov gospod vrne*, torej živeti dejavno, delati odgovorno, vestno in koristno;

- *bodite pripravljeni, ko ne mislite, bo prišel Sin človekov*: nihče ne ve, kdaj se bo srečal z Gospodom, in to čakanje ni brezdelje, je nabiranje zakladov, ki imajo trajno vrednost, *ki jih molj ne razje;*

- Gospod ne pozabi opozoriti: *komur so zaupali mnogo, od njega bodo toliko več terjali* – kdor ima več talentov, ima tudi večjo odgovornost, za večje število talentov bo moral odgovoriti, kako jih je uporabil.

3. Odstiranje obzorja onkraj groba nikakor ne postavlja le vprašanja, kakšen odgovor bomo dajali Gospodu, gre najprej za to: kakšni smo zdaj, tukaj! Od tega je odvisen naš odgovor, odvisna je naša večnost! Tukaj in zdaj smo odgovorni zase in za svojega bližnjega:

- *karkoli ste storili kateremu najmanjših, ste meni storili*; v bližnjem je skrito božje obličje, v našem odnosu do bližnjega se razodeva naš odnos do Boga!

- naša pamet in naša vest nam razločno dasta vedeti, kdaj to božje obličje spoštujemo, kdaj to božje obličje preziramo. Prisluhnimo božjemu glasu v nas!